

SISÈ MANAMENT

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

Presideix l'aula un retrat gran de Franco, un altre de José Antonio i al mig de tots dos un Sant Crist de fusta. Pupitres arrengrats amb passadís al mig, són de fusta, la seva tapa es pot aixecar i posar a dins llibres i llibretes. Tinters incorporats, on les monges posen tinta feta artesanalment serveix a les nenes, totes nenes per fer cal·ligrafia. Són primers dels anys seixanta i en un racó de la classe hi ha una estufa de llenya i una bandera espanyola arraconada. Les monges són gasives en llum i en comprar carbó per l'estufa. Al mig de l'hivern les que seuen al costat de la porta passen fred. Així que sona la campana corren a escalfar-se les mans a l'estufa, són nenes entre deu i catorze anys amb els seus uniformes blaus i davantals de ratlles.

La Rosa comenta a les amigues, avui toca el Sisè manament a "labores"

Totes riuen en recordar la cara encesa de la dona.

L'Encarna una nena d'ulls blaus una mica miop diu que segurament sols sap el que diu el llibre que llegeix, però la Rosa respon que també va ser jove la "hermana".

Una nena d'uns deu anys pregunta. Com es posava Rosa?

Doncs que li agradava l'assumpte si senyor, ens deia que no podíem anar a ballar ni portar pantalons ni pintar-nos perquè incitàvem als nois al pecat de la Concupiscència, i ho diu tot en castellà, perquè "nosotras las mujeres y como ejemplo poner a Eva, pues eso", que som l'esca del pecat.

Totes riuen enjogassades i totes pensen en la cara que posarà la "hermana", avui al fer "labores del hogar"

La Montse que fa i desfà un brodat perquè diu vol ser com Penèlope, no farà res, sols escoltarà avui.

La Marionna ho comenta a casa seva i la mare molt assenyadament diu dirigint-se al seu marit

Dones reprimides que no haurien de parlar de pecats, elles són les que obren els ulls de les noietes, com hi ha mon!. Reprimides i carrinclones, no els facis cas. El pare assenteix.